

Prima instanță - (Judecătoria Bălți) A. Roșca

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul municipal Bălți, intervenienți accesorii Svetlana Vlasova și Comisia de privatizare a fondului de locuințe municipiul Bălți, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017, prin care s-a respins apelul Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 17 noiembrie 2016 Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul municipal Bălți, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 6/12 din 21 iulie 2016 „Cu privire la modificarea hotărârii Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe nr.126 din 07 decembrie 1996”.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 21 iulie 2016 Consiliul municipal Bălți a emis decizia nr. 6/12 „Cu privire la modificarea hotărârii Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe nr. 126 din 07 decembrie 1996”.

În conformitate cu Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a efectuat controlul de legalitate a deciziei menționate.

În cadrul controlului efectuat a constatat că prin decizia menționată, Consiliul municipal Bălți a modificat hotărârea Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe, fapt ce contravine normelor legale în vigoare.

Astfel, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a notificat Consiliul municipal Bălți despre ilegalitatea actelor verificate și a solicitat reexaminarea și anularea acestora ca fiind adoptate contrar prevederilor legii, însă în termenul stabilit răspuns la notificare nu a parvenit.

Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a invocat că decizia Consiliului municipal Bălți nr. 6/12 din 21 iulie 2016 este ilegală reieșind din cele ce urmează.

Art. 14 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 stabilește competențele de bază ale consiliului local, printre care competența de modificare sau anulare a actelor emise de alte autorități nu se regăsește în atribuțiile consiliului.

Prin urmare, norma juridică menționată nu atribuie consiliului competența de modificare/anulare a actelor emise de Comisia pentru privatizare a fondului de locativ.

Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, prin dispozițiile art. 5, stabilește condițiile generale obligatorii pentru actele normative, inclusiv la nivel local.

În corespundere cu norma citată, pentru ca actele autorităților administrației publice locale să fie valabile, acestea trebuie să întrunească un șir de cerințe care le-ar asigura legalitatea. Nerespectarea uneia din condiții atrage, nulitatea sau inexistența actului administrativ. Una din condițiile de valabilitate ale actului administrativ este ca acesta să fie emis de autoritatea competentă.

Art. 13 din legea menționată stabilește că, regulamentele, instrucțiunile, regulile și alte acte normative ale autorităților administrației publice locale se emit numai în baza și întru executarea legilor, precum și a ordonanțelor Guvernului.

Consideră că din normelor menționate rezultă că decizia contestată este ilegală fiind adoptată contrar prevederilor legii și cu încălcarea competenței stabilite.

Normele legale date prevăd o conduită de urmat și nu admit abateri, iar încălcarea acestora duce la nulitatea actului.

Art. 220 alin. (1) din Codul civil stipulează că actele juridice care contravin normelor imperative sunt nule, iar art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ stabilește drept temei de anulare în tot sau în parte a actului administrativ emiterea acestuia contrar prevederilor legii.

Prin hotărârea judecătoreii Bălți, sediul central din 12 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Bălți privind anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 6/12 din 21 iulie 2016 s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 iunie 2017 Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017 s-a respins apelul Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea Judecătoreii Bălți din 12 mai 2017.

La 03 aprilie 2018, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 125) Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat și nu a aplicat anumite prevederi ale legii materiale care urmau a fi aplicate la soluționarea cauzei, precum și, a apreciat arbitrar probele.

Astfel, susține că cererea de chemare în judecată a fost expediată prin poștă și nu a fost depusă prin intermediul cancelariei Judecătorei Bălți, iar ștampila aplicată pe cererea de chemare în judecată indică data când cererea a parvenit prin poștă la judecătorie și nu când a fost depusă de către reclamant.

Afirmă că instanța de apel nu a luat în calcul și nu a expus opinia referitor la ștampila cu data de pe plic, aplicată la oficiul poștal, prin care a fost trimisă cererea de chemare în judecată.

Recurentul a indicat că a trimis cererea de chemare prin intermediul poștei, fapt confirmat prin chitanța nr. DS3106000776RR/1 din 16 noiembrie 2017 care a fost anexată la cererea de apel, ce dovedește că cererea în prima instanța a fost depusă în termen.

Prin urmare, invocă recurentul că instanța de apel nu luat în considerație chitanța respectivă și nu s-a expus asupra probei prezentate, ceea ce duce la încălcarea drepturilor participanților la proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei contestate a fost recepționată de către recurent la 07 februarie 2018 (f.d. 113 verso)

Din aceste considerente, recursul înaintat la 03 aprilie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari